

INSTRUCTIONS FOR SURVIVAL

Jana Geržová / Peter Tajkov / Radovan Čerevka

Annotation

In the morning hours of 24 February, the army of the Russian Federation attacked Ukraine with the intention of controlling and subduing a neighboring sovereign state. From this moment, the violence committed on Ukraine including assaults on civilians has not only escalated accompanied by a mass exodus, but efforts to halt the senseless military aggression has shown that not just Ukraine but de facto the whole world has become the vassal of a dangerous man, whose delusion of establishing a “new world order” has no hesitation of threatening with weapons of mass destruction. 77 years after World War 2 ended, we find our lives embroiled in an unprecedented situation of crisis. Even after growing somewhat immune to existential threats after two years of the Covid pandemic, the brutality and cynicism of the Russian army, increasing violence, violation of civilians’ rights, bombardment of humanitarian corridors, unwillingness to negotiate, and coercion are all devastating. On the other hand, these negative emotions are balanced against the Ukrainians’ resolution to defend themselves, and the intensifying solidarity felt with refugees from this territory so menaced by war. In such crisis situations, we seek answers to elementary questions that might help us not just understand the situation but also to see ways out of it. We asked a few of artists and critics from various generations – Juraj Bartusz (b. 1933), Katarína Rusnáková (b. 1959) and Omar Mirza (b. 1981) with the aim of putting together a mosaic of individual perspectives with the working title of *Instructions for Survival* (Profil No 1/2022). Today we add the opinions of art historian Peter Tajkov (b. 1974) and artist Radovan Čerevka (b. 1980).

© Dmytro Kozatsky: Autoportrét Dmytra Kozatského, vojaka a fotografa pluku Azov, vo vnútri oceliarne Azovstal. Mariupol, 19. máj 2022.

NÁVOD NA PREŽITIE

Jana Geržová / Peter Tajkov / Radovan Čerevka

Anotácia

Dňa 24. februára v ranných hodinách zaútočila armáda Ruskej federácie na Ukrajinu s ambíciou ovládnuť a podriaďiť si susedný suverénny štát. Od tohto momentu násilie páchané na Ukrajinu vrátane útokov na civilné obyvateľstvo nielen eskaluje, sprevádzané hromadným exodom, ale pokusy o zastavenie nezmyselnej vojenskej agresie odhalili, že nielen Ukrajina, ale de facto celý svet sa stal vazalom nebezpečného človeka, ktorý s vidinou nastolenia „nového svetového poriadku“ neváha hroziť použitím zbraní hromadného ničenia. Po 77 rokoch od ukončenia druhej svetovej vojny sa nachádzame v bezprecedentnej krízovej situácii, ktorá vtrhla do našich životov, a hoci sme sa po dvojročnej covidovej pandémie stali voči existenciálnemu ohrozeniu čiastočne rezistentní, brutalita a cynizmus ruskej armády, stupňujúce sa násilie, nerešpektovanie práv civilného obyvateľstva, ostreľovanie humanitárnych koridorov, neochota sa dohodnúť či vydieranie vyrážajú dych. Tieto negatívne emócie sú na druhej strane vyvažované odhodlaním Ukrajincov brániť sa a vzrastajúcou solidaritou s ľuďmi utekajúcimi z vojnu ohrozených území. V podobných krízových situáciách hľadáme odpovede na elementárne otázky, ktoré by nám mohli pomôcť nielen pochopiť situáciu, ale aj vidieť možnosti, ako z nej von. Už v prvom čísle časopisu sme sa obrátili na viaceré osobnosti slovenskej kultúry rôznych generácií – Juraj Bartusz, Katarína Rusnáková, Omar Mirza, s cieľom vyskladať cez mozaiku individuálnych pohľadov niečo, čo sme si pracovne pomenovali ako *návod na prežitie*. Dnes pridávame názory Petra Tajkova a Radovana Čerevku.

© Dmytro Kozatsky: Ukrajinský vojak v ruinách obliehanej oceliarne Azovstal. Mariupol, 16. máj 2022